

Szabó Szilvia

Virtuális

*Kép nélkül
villannak át
suhannak a szavak
jön-megy a gondolat
csak úgy, mintha
együtt kávéznánk
évek óta
mondjuk egymásnak
a magunkét
s a másét
el nem unva
körbe-körbe
jár a levél
a vers, a szó
mindenkit elér
a gondolat
s az érzés, az akarat
bár utána
papír nem marad
csak a képernyőn
megjelenő szavak
amit látsz
magadba zársz
s holnapra
talán csak álom
vagy emlék*

*pedig nemrég
még fontos volt
a sok sor
sokszor elszáll
de néha leül
s a szívedben
alámerül.*